

PREMI LITERARI VILA DE GRÀCIA 2022
CATEGORIA POESIA DE TEMÀTICA FESTA MAJOR

Autora: Roser Díaz Martín

Aquell estiu.

Llevanteja dins l'ànima, em trobo sol.
Les notes que ens aixoplugaven sonen.
Altres veus, altres rialles.
Recordo les teves carícies,
melangia i desconsol.
La juvenesa era nostra,
lluïem el món a la pell,
i aquelles promeses dolces,
ara cadenes de gel
són els grillons que empresonen
el nostre record tan vell.
Xiuxiuejo el teu nom
i no hi ets.
Miro el teu rostre als meus ulls
i no et veig.
Em vesteixo de mentida
i em dic que ja no et conec,
jugo amb l'amor la partida
i ell et perd.
Les mans teves eren meves,
els teus llavis, els meus petons,
l'alegria de la vida
ens vestia d'il·lusions.
Envelat de melangia,
on ballàvem tu i jo,
dies que érem tan feliços,
records de festa major.

"Ballin, ballin senyoretetes
damunt de l'entarimat,
un duret per cada noia
perquè em tingui el cor-robot.
Passin, passin senyoretetes,
amb la màgia de la nit,
entre cançons i rialles
segur trobaran marit."

Petjades a un ritme boig
sota del nostre envelat,
quan caminàvem la vida
pel mateix corriol plegats.
Ara trepitjo el silenci
dels dies de l'almanac,
negres per la teva absència,
gèlids per la soledat.
Continua la xaranga
i els estels, llums de paper,
s'amaguen darrere els núvols,
picant l'ullet, juganers.
Quan l'albada trenca el negre,
el sol poruc vigilant
enllumena les carícies
tan dolces dels nous amants.

"Passin, passin senyoretetes,
boniques i encisadores,
dansaran amb els galants,
jovenetes i senyores.
Ballant dins de l'envelat
descobriran les promeses
per conquerir a un cavaller,
seran les millors princeses."

Enyorança i melangia

d'aquells estius tan llunyans,
plens de goig i fantasia,
quan el cor d'aquella noia
em va empresonar la vida.

Cristòfol Martín.